

ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρῶν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ

ΜΙΚΡΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟ.

Εἶναι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεός πάντοτε· Καὶ τώρα καὶ πάντα καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σ' ἐσένα, Χριστέ Θεέ μας, ἡ ἐλπίδα μας, δόξα σ' ἐσένα.

Βασιλιά Οὐράνιε, Παρηγορητή, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀλήθειας, ὁ ὁποῖος εἶσαι παρῶν παντοῦ, καὶ γεμίζεις τὰ πάντα, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ χορηγὸς τῆς ζωῆς, ἔλα καὶ κατοίκησε μέσα μας, καὶ καθάρισέ μας ἀπὸ κάθε κηλίδα, καὶ σῶσε, Ἀγαθέ, τίς ψυχές μας.

Ἀμήν.

Εἶσαι Ἅγιος ὁ Θεός Πατέρας, Ἅγιος δυνατὸς ὁ Υἱός, Ἅγιος ἀθάνατος τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἐλέησέ μας. (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάδα, ἐλέησέ μας. Κύριε, δεῖξε ἔλεος στίς ἀμαρτίες μας. Δέσποτα, συγχώρησε τίς ἀνομίες μας. Ἄγιε, ἔλα καὶ θεράπευσε τίς ἀσθενείες μας, γιὰ χάρη τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πατέρα μας, πού κατοικεῖς στοὺς οὐρανοὺς, ἄς εἶναι ἀγιασμένο τὸ ὄνομά σου. Ἄς ἔλθει ἡ Βασιλεία σου. Ἄς γίνει τὸ θέλημά σου, ὅπως στὸν οὐρανὸ ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους, ἔτσι καὶ στὴ γῆ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Τὴν τροφή μας τὴν ἀπαραίτητη γιὰ τὴ ζωὴ δῶσε μας σήμερα. Καὶ συγχώρησε σ' ἐμᾶς τὰ ἀμαρτήματά μας, ὅπως κι ἐμεῖς συγχωροῦμε αὐτοὺς πού ἀμάρτησαν σ' ἐμᾶς. Καὶ μὴν ἐπιτρέψεις, νά πέσουμε σέ πειρασμό, ἀλλὰ ἀπάλλαξέ μας ἀπὸ τὸν πονηρό.

Διότι δική σου εἶναι ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμη καὶ ἡ δόξα,

δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον Β'.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν'. (50).

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπω καὶ καθαρισθήσομαι,

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (12 φορές).

Δόξα ... Καὶ νῦν...

Ἐλᾶτε, νὰ προσκυνήσουμε καὶ νὰ προσπέσουμε στό Βασιλιά μας καὶ Θεό.

Ἐλᾶτε, νὰ προσκυνήσουμε, καὶ νὰ προσπέσουμε στό Χριστό, τό Βασιλιά μας καὶ Θεό.

Ἐλᾶτε νὰ προσκυνήσουμε, καὶ νὰ προσπέσουμε, σ' αὐτόν, στόν Χριστό τόν Βασιλιά καὶ Θεό μας.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. (50).

Ἐλέησέ με, Θεέ μου, σύμφωνα μέ τό μέγα ἔλεός σου, καὶ σύμφωνα μέ τό πλῆθος τῆς εὐσπλαχνίας σου σβῆσε ἐντελῶς τὴν παρανομία μου.

Πλύνε με πάλι καὶ πάλι ἀπὸ τὴν ἀνομία μου, καὶ ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσία τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισέ με.

(Ζητῶ τό ἔλεός σου), διότι ἐγὼ ἀναγνωρίζω τὴν ἀνομία μου καὶ ἡ ἀμαρτία μου ὀρθώνεται μπροστά μου γιὰ πάντα.

Σ' ἐσένα ἀποκλειστικά ἀμάρτησα, καὶ ἔπραξα τό πονηρὸ μπροστά σου· (Τά ὁμολογῶ αὐτά), γιὰ νὰ φανεῖς, πόσο δίκαιος εἶσαι στίς καταδικαστικές ἀποφάσεις σου, καὶ νὰ ἀναδειχθεῖς νικητής, ὅταν κακόβουλα σέ ἐπικρίνουν.

(Ἐλέησέ με), διότι μέσα σέ ἀνομίες ἐγίνε ἡ σύλληψή μου, καὶ μέσα σέ ἀμαρτίες μέ κυοφόρησε στά σπλάχνα τῆς ἡμέτερά μου.

Ἐσὺ ἀγαπᾶς τὴν ἀλήθεια. Φανέρωσέ μου τὰ ἄγνωστα καὶ κρυμμένα μυστήρια τῆς σοφίας σου, (γιὰ νὰ φυλαχθῶ).

Θά μέ ραντίσεις μέ ὕσσωπο (ποῶδες φυτό ὅπως τὸν βα-

πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην,
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου
καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ
σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν,
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών
καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

σιλικό) καὶ θά καθαρισθῶ· θά μέ πλύνεις καὶ θά λευκανθῶ
πιό πολὺ ἀπὸ τὸ χιόνι.

Θά μέ κάνεις νά ἀκούσω λόγια πού προξενοῦν
ἀγαλλίαση καὶ εὐφροσύνη· Θά αισθανθοῦν ἀγαλλίαση τὰ
ταπεινωμένα ὅστά μου.

Ἀπόστρεψε (γύρισε) τὸ πρόσωπό σου ἀπὸ τίς ἀμαρτίες
μου, καὶ σβῆσε ἐντελῶς ὅλες τίς ἀνομίες μου.

Καρδιά καθαρὴ κτίσε μέσα μου, Θεέ μου, καὶ ἐγκαινίασε
στά κατάβαθά μου πνεῦμα μέ ὀρθὸ φρόνημα.

Μὴ μέ ἀπορρίψεις ἀπὸ τὸ πρόσωπό σου, καὶ μὴν
ἀφαιρέσεις ἀπὸ μένα τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιο.

Δῶσε μοι τὴν ἀγαλλίαση γιὰ τὴ σωτηρία, πού προέρχε-
ται ἀπὸ σένα, καὶ στήριξέ με μέ πνεῦμα αὐτοκυριαρχίας .

Ἔτσι θά διδάξω τὸ νόμο σου σὲ πολλοὺς παρανόμους,
ὥστε νά ἐπιστρέψουν σ' ἐσένα πολλοὶ ἀσεβεῖς.

Ἀπάλλαξέ με, Θεέ μου, Θεέ Σωτήρα μου, ἀπὸ τὴν ἐνοχὴ
τῶν αἱμάτων, (πού χύθηκαν ἐξ αἰτίας μου)· τότε ἡ γλῶσσα
μου θά διαλαλεῖ μέ ἀγαλλίαση τὴν ἀγαθὴ δικαιοσύνη σου.

Κύριε, θά ἀνοίξεις τὰ χεῖλη μου, καὶ τὸ στόμα μου θά
διαλαλεῖ τὸν ὕμνο σου.

Διότι, ἂν ἠθελες θυσία, εὐχαρίστως θά τὴν πρόσφερα,
Ἐσὺ ὅμως δέν μένεις εὐχαριστημένος μέ ὀλοκαυτώματα (θυ-
σία πού καίεται ὅλο τὸ ζῶο).

Θυσία εὐάρεστη στὸν Θεό εἶναι ἡ ψυχὴ ἡ συντετριμμένη·
καρδιά συντετριμμένη καὶ ταπεινωμένη ὁ Θεὸς δέ θά τὴν πε-
ριφρονήσει.

Δεῖξε, Κύριε, ἀγαθοσύνη στὴ Σιών μέ τὴ χάρη σου, καὶ ἄς
ξαναχτισθοῦν τὰ τεῖχη τῆς Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ψαλμὸς ΞΘ'. (615-16).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε,
εἰς τὸ βοηθησαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ
λέγοντές μοι· εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ
πάντες, οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διὰ
παντός· μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ
σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός,
βοήθησόν μοι· βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ,
Κύριε, μὴ χρονίσης.

Ψαλμὸς PMB'. (142).

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου·

Τότε θὰ δεχθεῖς θυσία σύμφωνη μέ τὸ Νόμο σου,
εὐχαριστήρια θυσία καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε θὰ μποροῦν νὰ ἀνεβάσουν ἐπάνω στοῦ βωμοῦ σου
νεαρούς ταύρους.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ'. (615-16).

Θεέ μου, πρόσσεξέ με καὶ βοήθησέ με· Κύριε, τρέξε νὰ με
βοηθήσεις.

Ἄς καταισχυνοῦν καὶ ἄς ντροπιαστοῦν, αὐτοὶ πού
ζητοῦν τὴν ψυχὴ μου.

Ἄς στραφοῦν πίσω ἄπρακτοι καὶ ἄς ντροπιαστοῦν, αὐτοὶ
πού θέλουν τὸ κακό μου.

Ἄς ὀπισθοχωρήσουν ἀμέσως ντροπιασμένοι, αὐτοὶ πού
στή θλίψη μου λένε χαρούμενοι· Εὐγε, εὐγε (ώραῖα, ώραῖα).

Ἄς σκιρτήσουν ἀπὸ ἀγαλλίαση καὶ ἄς εὐφρανθοῦν, ὅλοι
ὅσοι ζητοῦν τὴν ἐνίσχυσή σου, Θεέ μου, καὶ ἄς λένε πάντοτε:
Ἄς δοξάζεται ὁ Κύριος, ὅλοι ὅσοι ποθοῦν τὴ σωτηρία, πού
προέρχεται ἀπὸ σένα.

Ἐγὼ ὅμως εἶμαι φτωχός καὶ ἄθλιος· Θεέ μου, βοήθησέ
με. Βοηθός μου καὶ λυτρωτής μου εἶσαι Ἐσύ, Κύριε, μὴν κα-
θυστερήσεις.

ΨΑΛΜΟΣ. PMB'. (142).

Κύριε, εἰσάκουσε τὴν προσευχή μου, δέξου στ' αὐτιά σου
τὴν δέησή μου στό ὄνομα τῆς ἀξιοπιστίας σου, εἰσάκουσέ με
ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης σου.

Μὴ θελήσεις ὅμως, νὰ προχωρήσεις σέ αὐστηρὴ κρίση
γιά μένα τὸ δούλο σου, διότι εἶναι ἀδύνατο νὰ δικαιωθεῖ
ἐμπρός σου κάθε ζωντανός.

(Ἄκουσέ με). Διότι ὁ ἐχθρὸς καταδίωξε τὴν ψυχὴ μου,
ἐξευτέλισε μέχρι τὸ χῶμα τὴ ζωὴ μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος
καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου
ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χειρὰς μου, ἡ ψυχὴ μου
ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου·

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ
καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου ὅτι
ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι
πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημάσου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ
εὐθείᾳ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν
ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας
τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

ΜΙΚΡΑ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Μέ ὀδήγησε μέχρι τὸ σκοτεινὸ ἄδη, ὅπου βρίσκονται ἀπὸ
αἰῶνες οἱ νεκροί, ἔπεσε σέ κατάθλιψη τὸ πνεῦμα μου, μέσα
μου εἶναι ταραγμένη διαρκῶς ἡ καρδιά μου.

(Σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση) θυμήθηκα ἡμέρες παλιές, βύ-
θισα τὴ σκέψη μου σέ ὅλα τὰ ἔργα σου. Μελέτησα προσεκτι-
κά τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Ἦψωσα ἰκετευτικά τὰ χέρια μου πρὸς ἐσένα. Ἡ ψυχὴ μου
μοιάζει μὲ κατάξερη γῆ πού διψᾷ.

Εἰσάκουσε με, Κύριε, τὸ γρηγορότερο, γιατί χάνεται τὸ
πνεῦμα μου.

Μὴ γυρίσεις μὲ ἀποστροφή τὸ πρόσωπό σου ἀπὸ μένα,
καὶ ὁμοιωθῶ μὲ τοὺς νεκρούς, πού κατεβαίνουν ὀριστικά
στὸν τάφο.

Φρόντισε, Κύριε, νὰ ἀκούσω καὶ νὰ αισθανθῶ γρήγορα
(τὸ πρωὶ) τὸ ἔλεός σου, διότι σ' ἐσένα στηρίζω τὴν ἐλπίδα
μου.

Κάνε νὰ γνωρίσω, Κύριε, τὸ δρόμο πού πρέπει νὰ
πορευθῶ, διότι σ' ἐσένα ἤψωσα τὴν ψυχὴ μου.

Βγάλε με ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, διότι σ'
ἐσένα καταφεύγω· δίδαξέ με, νὰ ἐφαρμόζω τὸ θέλημά σου,
διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸ ἄς μὲ ὀδηγεῖ στὸν ἴσιο δρόμο.
Γιὰ χάρη τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, (πού σημαίνει ἔλεος καὶ
ἀγάπη), θά παρατείνεις τὴ ζωὴ μου.

Μέ τὴ δικαιοσύνῃ σου θά βγάλεις τὴν ψυχὴ μου ἀπὸ τὴ
βαριά θλίψη, καὶ μὲ τὸ ἔλεός σου θά ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου. Καὶ θά καταστρέψεις ὅλους, ὅσοι θλίβουν τὴν
ψυχὴ μου, διότι ἐγὼ εἶμαι δοῦλος σου.

ΜΙΚΡΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἑσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Δόξα στὸν Ὑψιστο Θεό, καὶ στὴ γῆ νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ εἰρήνη, στοὺς ἀνθρώπους νὰ ἔλθῃ ἡ θεία χάρη.

Σέ ὕμνοῦμε, σέ εὐλογοῦμε, σέ προσκυνοῦμε, σέ δοξολογοῦμε, σέ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ μεγάλη σου δόξα.

Κύριε Βασιλιά, ἐπουράνιε Θεέ, Πατέρα Παντοκράτορα, Κύριε Υἱέ Μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ καὶ Ἅγιο Πνεῦμα.

Κύριε Θεέ μας, πού εἶσαι ὁ Ἀμνός (τό θυσιαζόμενο ἀρνί) τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, πού σηκώνεις στοὺς ὤμους σου τὴν ἁμαρτία τοῦ κόσμου, ἐλέησέ μας, Ἐσύ πού σηκώνεις τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου.

Δέξου τὴν ἱκεσία μας, Ἐσύ πού κάθῃσαι στὰ δεξιὰ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐλέησέ μας.

Διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ μόνος ἅγιος. Ἐσύ εἶσαι ὁ μόνος Κύριος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός· (Τὰ ὁμολογοῦμε ὅλα αὐτὰ) πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ Πατέρα. Ἀμήν.

Κάθε μέρα θά σέ ὕμνω, καὶ θά δοξολογῶ τὸ ὄνομά σου στὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (παντοτεινά).

Κύριε, ἔγινες καταφύγιο γιὰ μᾶς ἀπὸ γενιὰ σέ γενιὰ. Γι' αὐτὸ καὶ ἐγὼ λέγω· Κύριε, ἐλέησέ με, θεράπευσε τὴν ψυχὴ μου πού ἀσθενεῖ, γιατί ἁμάρτησα ἀπέναντί σου.

Κύριε, σ' ἐσένα καταφεύγω. Δίδαξέ με, νὰ κάνω τὸ θέλημά σου, διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ Θεός μου.

Διότι κοντὰ σ' ἐσένα ὑπάρχει πηγὴ ζωῆς. Μὲ τὸ δικό σου φωτισμό θά δοῦμε τὸ πνευματικὸ φῶς.

Δῶσε παράταση στὴν προσφορὰ τοῦ ἐλέους σου, σ' αὐτοὺς πού σέ ἀναγνωρίζουν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτί ταύτη ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Καταξίωσέ μας, Κύριε, αὐτὴ τῆ νύχτα νά φυλαχθοῦμε ἀναμάρτητοι.

Εἶσαι ἄξιος νά σε ὕμνοῦν, Κύριε, Θεέ τῶν πατέρων μας, καὶ εἶναι ἀξιέπαινο καὶ δοξασμένο τὸ ὄνομά σου στοὺς αἰῶνες. Ἀμήν.

Ἄς γίνει, (ἄς ἔλθει) Κύριε, τὸ ἔλεός σου σ' ἐμᾶς, ὅπως ἀκριβῶς ἐλπίζουμε σ' ἐσένα.

Ἄς εἶσαι δοξασμένος, Κύριε, δίδαξέ με τὰ δικαιώματά σου.

Ἄς εἶσαι δοξασμένος, Δέσποτα, δός μου σύνεση μέ τὰ δικαιώματά σου.

Ἄς εἶσαι δοξασμένος, Ἄγιε, φώτισέ με μέ τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἶναι αἰώνιο. Μὴ παραβλέψεις ἐμᾶς, πού εἴμαστε ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Σ' ἐσένα πρέπει ἔπαινος, σ' ἐσένα πρέπει ὕμνος, σ' ἐσένα πρέπει δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱὸ καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ σύμβολο τῆς Πίστεως.

Πιστεύω σέ ἓνα Θεό, Πατέρα, παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τῶν ὁρατῶν ὅλων καὶ τῶν ἀοράτων.

Καὶ σέ ἓνα Κύριον Ἰησοῦ Χριστό, τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε ἀπὸ τὸν Πατέρα πρὶν ἀπὸ ὅλους τοὺς αἰῶνες· Φῶς ἀπὸ φῶς, Θεὸν ἀληθινὸν ἀπὸ Θεοῦ ἀληθινό, πού γεννήθηκε καὶ δέν δημιουργήθηκε, πού εἶναι ὁμοούσιος (τῆς ἴδιας οὐσίας) μέ τὸν Πατέρα, καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου ἐγιναν τὰ πάντα.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μτέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

(Πιστεύω στὸν Χριστό), ὁ ὁποῖος γιὰ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ γιὰ τὴ δική μας σωτηρία κατέβηκε ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ πῆρε σάρκα ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ τὴ Μαρία τὴν Παρθένο, καὶ ἔγινε ἄνθρωπος.

Καὶ σταυρώθηκε γιὰ μᾶς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ποντίου Πιλάτου, καὶ ἔπαθε, καὶ ἐτάφη.

Καὶ ἀναστήθηκε κατὰ τὴν τρίτη ἡμέρα σύμφωνα μὲ τίς Γραφές.

Καὶ ἀνέβηκε στοὺς οὐρανοὺς, καὶ κάθεται στὰ δεξιὰ τοῦ Πατέρα.

Καὶ θά ἔλθει πάλι μὲ δόξα, γιὰ νὰ κρίνει ζωντανούς καὶ νεκρούς, καὶ ἡ Βασιλεία του δὲν θά ἔχει τέλος.

(Πιστεύω) καὶ στό Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, πού εἶναι Κύριος, δίνει ζωὴ, πηγάζει (ἐκπορεύεται) ἀπὸ τὸν Πατέρα, καὶ προσκυνεῖται μαζί μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό, καὶ δοξάζεται μαζί τους, καὶ μίλησε μὲ τοὺς Προφῆτες.

(Πιστεύω) σὲ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία.

Ὁμολογῶ ὅτι ὑπάρχει ἓνα Βάπτισμα γιὰ συγχώρηση ἁμαρτιῶν.

Περιμένω ἀνάσταση νεκρῶν.

Καὶ περιμένω ζωὴ μελλοντικὴ αἰώνια. Ἀμήν.

Εἶναι ἄξιο ἀληθινά, νὰ μακαρίζουμε ἐσένα τὴ Θεοτόκο, τὴν ἀειμακάριστη καὶ παναμόλυνη, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ μας. Ἐσένα, πού εἶσαι τιμιώτερη ἀπὸ τὰ Χερουβίμ καὶ ἀσύγκριτα ἀνώτερη ἀπὸ τὰ Σεραφίμ, πού γέννησες χωρὶς νὰ φθαρεῖς τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀληθινὴ Θεοτόκο, ἐσένα μεγαλύνουμε.

(Τῆ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ):

Κατὰ Παρασκευὴν ψάλλεται:

Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος.

Τρισάγιον. (Σελίς 15-16).

Κύριε ἐλέησον Μ'.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντα καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεῦξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐνοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἔνδοξότεραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

(Κατὰ τὴ Μεγάλῃ Σαρακοστῇ):

Κάθε Παρασκευὴ ἐδῶ ψάλλεται: Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος).

Τρισάγιο. (Σελίς 15-16).

Κύριε, ἐλέησον. (40 φορές).

Χριστέ Θεέ μας, Ἐσύ πού σέ κάθε καιρό καὶ κάθε ὥρα προσκυνεῖσαι καὶ δοξάζεσαι στὸν Οὐρανὸ καὶ στὴ γῆ, πού εἶσαι μεγαλόψυχος, πολυέλεος, πολυεύσπλαγχνος, πού ἀγαπᾶς τοὺς δικαίους καὶ ἐλεεῖς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, πού καλεῖς ὅλους στὴ σωτηρία μέ τὴν ὑπόσχεση τῶν μελλοντικῶν ἀγαθῶν· Ἐσύ ὁ ἴδιος, Κύριε, δέξου μέ συμπάθεια καὶ τίς δικές μας προσευχές αὐτὴ τὴν ὥρα, καὶ καθοδήγησε τὴ ζωὴ μας σύμφωνα μέ τίς ἐντολές σου. Ἀγίασε τίς ψυχές μας, ἐξάγνισε τὰ σώματά μας, διόρθωσε τοὺς λογισμοὺς μας, καθάρισε τὰ διανοήματά μας, γλύτωσέ μας ἀπὸ κάθε θλίψη καὶ ἀπὸ συμφορές καὶ πόνο. Περιτείχισέ μας μέ τοὺς ἀγίους σου Ἀγγέλους, ὥστε φρορούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι ἀπὸ τό στράτευμά τους, νά φθάσουμε στὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ στὴν τέλεια γνώση τῆς ἀπρόσιτης (ἀπλησίαστης) δόξας σου. Διότι εἶσαι δοξασμένος στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἐσένα, πού εἶσαι τιμιώτερη ἀπὸ τὰ Χερουβίμ καὶ ἀσύγκριτα ἀνώτερη ἀπὸ τὰ Σεραφίμ, πού γέννησες, χωρὶς νά φθαρεῖς, τό Λόγο τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀληθινὴ Θεοτόκο, ἐσένα μεγαλύνομεν.

Στό ὄνομα τοῦ Κυρίου εὐλόγησέ μας, πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανόις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον· μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμία γνώμης, δοῦλον γενόμενον. Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μητέρα, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρηγορίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καὶ, παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμῇ

Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς σπλαχνισθεῖ, καὶ νὰ μᾶς εὐλογήσει. Νὰ ἐμφανίσει τὸ πρόσωπό του σ' ἐμᾶς, καὶ νὰ μᾶς ἐλεήσει.

Κύριε Ἐλέησον. (ιβ').

Καὶ σῶσε μας, Παναγία Παρθένε.

ΕΥΧΗ ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

Ἀκηλίδωτη, ἀμόλυντη, ἄφθορη, ὀλοκάθαρη, ἀγνή Παρθένε, Κυρία Νύμφη τοῦ Θεοῦ· Ἐσὺ πού ἐνώσες τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ μέ τούς ἀνθρώπους μέ τὴν παράδοξη γέννησή σου, καὶ ἐνώσες τὴν ἀποδιωγμένη φύση τοῦ γένους μας μέ τὰ οὐράνια, ἡ μόνη ἐλπίδα τῶν ἀπελπισμένων καὶ βοήθεια τῶν πολεμουμένων, ἡ πρόθυμη συμπαράσταση αὐτῶν πού τρέχουν κοντά σου, καὶ καταφύγιο ὄλων τῶν χριστιανῶν, μὴ σιχαθεῖς ἐμένα τόν ἁμαρτωλό, τόν μολυσμένο, πού ἐξαχρεῖωσα ὀλόκληρο τόν ἑαυτό μου μέ αἰσχροὺς λογισμοὺς καὶ λόγους καὶ πράξεις, καὶ ἔγινα δοῦλος τῶν ἡδονῶν τῆς ζωῆς ἐξ αἰτίας τῆς ραθυμίας (ταμπελιᾶς) τῆς γνώμης μου. Ἀλλὰ ὡς Μητέρα τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, σπλαχνίσου μέ φιλανθρωπία ἐμένα τόν ἁμαρτωλό καὶ ἄσωτο, καὶ δέξου τὴ δέησή μου πού προσφέρεται σ' ἐσένα ἀπὸ ἀκάθαρτα χεῖλη· καὶ τόν Υἱό σου, τόν Δεσπότη καὶ Κύριό μας, χρησιμοποιοῦντας τὸ μητρικό σου θάρρος, παρακάλεσέ τον νὰ ἀνοίξει καὶ σ' ἐμένα τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς ἀγαθότητάς του, καὶ ἀφοῦ παραβλέψῃ τὰ ἀναρίθμητά μου πταίσματα, νὰ μέ ἐπιστρέψῃ σέ μετάνοια, καὶ νὰ μέ ἀναδείξῃ ἄξιον ἐργάτη τῶν ἐντολῶν του. Καὶ μείνε κοντά μου πάντοτε, ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθῆς καὶ φιλάγαθη, στή μέν παροῦσα ζωὴ θερμῇ προστάτης καὶ βοηθός, ἀπομακρύνοντας, ἀπὸ τὰ τεῖχη τῆς ψυχῆς μου τίς ἐφόδους τῶν ἐχθρῶν, καὶ καθοδηγώντας με

προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσα με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ Ι. ΧΡΙΣΤΟΝ

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σὴν λογισμὸν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης

στή σωτηρία, καὶ κατὰ τὸν καιρὸ τῆς ἐξόδου μου ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον, προστατεύοντας τὴν ἄθλια ψυχὴ μου, καὶ διώχνοντας μακριὰ ἀπ' αὐτὴν τίς σκοτεινὴς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων· καὶ (μείνε κοντὰ μου) κατὰ τὴ φοβερὴ ἡμέρα τῆς κρίσεως γλυτώνοντάς με ἀπὸ τὴν αἰώνια κόλαση καὶ ἀναδεικνύοντάς με κληρονόμο τῆς ἀνεκδιήγητης δόξης τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ μας. Αὐτὴ τὴ δόξα μακάρι νὰ ἐπιτύχω, Κυρία μου ὑπεραγία Θεοτόκε, μέ τῆ δικῆ σου μεσιτεία καὶ βοήθεια· μέ τῆ χάρη καὶ τῆ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· στὸν ὅποιο πρέπει κάθε δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνηση, μαζί μέ τὸν ἄναρχο Πατέρα του, καὶ μαζί μέ τό Πανάγιο καὶ ἀγαθό, καὶ ζωοποιό του Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΜΑΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ

Καὶ τώρα, Κύριε, πού πηγαίνουμε γιὰ ὕπνο, δός μας ἀνάπαυση σωματικὴ καὶ ψυχικὴ· Καὶ διαφύλαξέ μας ἀπὸ τὸν ὀλοσκότεινο ὕπνο τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ κάθε σκοτεινὴ καὶ νυκτερινὴ ἀμαρτωλὴ ἠδονή. Πάψε τίς παρορμήσεις τῶν παθῶν, σβῆσε τὰ πυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, πού κινοῦνται μέ δόλο ἐναντίον μας· Καταπράυνε τίς ἄτακτες κινήσεις τοῦ σώματός μας, καὶ κοίμισε κάθε γήινο καὶ ὑλικὸ τρόπο σκέψεως. Καὶ δώρισέ μας, Θεέ μας, ἄγρυπνο νοῦ, συνετὴ σκέψη, καρδιά νηφάλια (γαλήνια, ἄγρυπνη), ὕπνον ἐλαφρό, καὶ ἀπαλλαγμένο ἀπὸ κάθε σατανικὴ φαντασία. Κάνε μας νὰ σηκωθοῦμε στὸν καιρὸ τῆς προσευχῆς, στηριγ-

σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.
 Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς
 ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν
 μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς
 ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν
 δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ
 δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα
 σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη
 Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ
 Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ
 σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός,
 σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάς ἁγία, δόξα
 σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι,
 Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Κατὰ τὴν καθαρὰν Ἑβδομάδα: (Εὐαγγέλιον).

Ἀπόλυσις. (Σελίς 16-17).

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ
 πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ
 φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.

μένοι στίς ἐντολές σου, καὶ ἔχοντας μέσα μας ἀμετακίνητη
 τὴν ἀνάμνηση τῶν ἐντολῶν σου. Χάρισέ μας τὴ δύναμη νὰ σὲ
 δοξολογοῦμε ὅλη τὴ νύχτα, γιὰ νὰ ὑμνοῦμε, νὰ εὐλογοῦμε
 καὶ νὰ δοξάζουμε τὸ πάντιμο καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τώρα
 καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ὑπερένδοξη παντοτεινὴ Παρθένε, εὐλογημένη Θεοτόκε,
 ὀδήγησε καὶ πρόσφερε τὴν προσευχή μας στὸν Υἱό σου καὶ
 Θεό μας, καὶ παρακάλεσέ τον, νὰ σώσει διὰ σοῦ τίς ψυχές
 μας.

Ἐσύ εἶσαι ἡ ἐλπίδα μου ὁ Πατέρας, τὸ κατάφυγίό μου ὁ
 Υἱός, ἡ σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο, Ἁγία Τριάδα, δόξα σ'
 ἐσένα.

Ὅλη τὴν ἐλπίδα μου σ' ἐσένα τὴν ἀναθέτω, Μητέρα τοῦ
 Θεοῦ, φύλαξέ με κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη σου.

Κατὰ τὴν Καθαρή Ἑβδομάδα: (Εὐαγγέλιο).

Ἀπόλυση. (Σελίδα 16-17).

Ἄς εὐχηθοῦμε γιὰ τὴν εἰρήνη τοῦ κόσμου.

Κύριε, ἐλέησον.

Γιὰ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ὀρθοδόξους χριστιανούς.

Γιὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπὸ μας (...) καὶ ὅλη τὴ χριστιανικὴ μας
 ἀδελφότητα.

Γιὰ τὸ εὐσεβές μας ἔθνος.

Γιὰ κατευδῶση καὶ ἐνίσχυση τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ
 μας.

ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

ὑπερ τῶν ἐλεούντων καὶ διακονούντων ἡμῖν.

ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξόμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον.

Τροπᾶριον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίαςσου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριήλ καταπλαγείς ἐβόα σοι, Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον, τί δέ ὀνομάσω σε, ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. Διό ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Γιὰ τοὺς πατέρες καὶ ἀδελφούς μας πού ἀπουσιάζουν.

Γ' αὐτούς πού μᾶς ἐλεοῦν καὶ μᾶς ὑπηρετοῦν.

Γιὰ ὅσους μᾶς μισοῦν, καὶ γιὰ ὅσους μᾶς ἀγαποῦν.

Γι' αὐτούς πού παρήγγειλαν σ' ἐμᾶς τοὺς ἀναξίους, νά εὐχόμεστε γι' αὐτούς.

Γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν αἰχμαλώτων.

Γιὰ ὅσους πλέουν στὴ θάλασσα μέ καλὸ σκοπὸ.

Γιὰ ὅσους εἶναι κατάκοιτοι ἀπὸ ἀσθένεια.

Ἄς εὐχηθοῦμε καὶ γιὰ τὴν εὐφορία τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ γιὰ ὅλους τοὺς πατέρες καὶ ἀδελφούς μας πού ἔχουν ἀναπαυθεῖ προηγουμένως, γιὰ τοὺς ὀρθοδόξους πού εἶναι θαμμένοι ἐδῶ καὶ παντοῦ.

Ἄς ποῦμε καὶ γιὰ μᾶς, τό, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον..

Τροπᾶριο.

Ἐκπληκτος ἀπὸ τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου καὶ τὴν ὑπερβολικὴ λάμψη τῆς ἀγνότητάς σου ὁ Γαβριήλ φώναζε δυνατά σ' ἐσένα, Θεοτόκε· ποιὸ ἐγκώμιον νά σοῦ προσφέρω ἀντάξιο, καὶ τί νά σέ ὀνομάσω, ἀπορῶ καὶ μένω ἐκστατικός· Γι' αὐτό, ὅπως προστάχθηκα, φωνάζω δυνατά σ' ἐσένα· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη (αὐτὴ πού ἔχει ὅλες τίς χάρες).

Μέ τίς εὐχές τῶν Ἁγίων Πατέρων μας, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Θεέ μας, ἐλέησε καὶ σῶσε μας.

Ἀμήν.